

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. When was the study of Talmud first begun?
2. How were halachic difficulties resolved at the time of the Bais HaMikdash?
3. Who was the Resh Mesivta at the time of Rabbi Yanai and Rabbi Oshaiah.
4. Who created the "stam" gemara in the Talmud?
5. In what sense did Rav Ashi create the Talmud Bavli?

This and much more will be addressed in the eleventh lecture of this series: "The Talmud".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series IV Lecture #11

THE TALMUD

I. The Original Talmud

A.

ואמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש: מאי דכתיב (שמות כ"ד) ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם, לחת - אלו עשרת הדברות, תורה - זה מקרא, והמצוה - זו משנה, אשר כתבתי - אלו נביאים וכתובים, להורתם - זה תלמוד מלמד שכולם נתנו למשה מסיני. ברכות ה.

R. Levi b. Chama says further in the name of R. Shimon b. Lakish: What is the meaning of the verse: And I will give thee the tablets of stone, and the law and the commandment, which I have written that thou mayest teach them (Exodus 24:12)? 'Tablets of stone': these are the ten commandments; 'the law': this is the Pentateuch; 'the commandment': this is the Mishnah; 'which I have written': these are the Prophets and the Hagiographa; 'that thou mayest teach [or guide] them': this is the Gemara (Talmud). It teaches [us] that all these things were given to Moses on Sinai. **Berachos 5a**

B.

אמר רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא, מאי דכתיב: (דברים ו) ושננתם לבניך? אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם, לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד. מי יודע כמה חיי? לא צריכא - ליומי. קדושין ל.

R. Safra said on the authority of R. Yehoshua b. Chanania: What is meant by, and thou shalt teach them diligently [ve-shinnantem] unto thy children? Read not ve-shinnantem, but ve-shillasstem: [**you shall divide into three**]: one should always divide his years into three: [devoting] a third to Mikra (Scripture), a third to Mishnah, and a third to Talmud. Does one then know how long he will live? — This refers only to days. **Kiddushin 30a**

C.

סברת טעמי המשנה ולהבין שלא יהו סותרות זו את זו, וטעמי איסור והיתר והחיוב והפטור, והוא נקרא גמרא (תלמוד). רש"י בבא מציעא לג.

The logic behind the reasoning of the Mishna, the understanding [as to why various Mishnas] do not contradict one another, and the reasonings behind the rulings of that which is forbidden or permitted, that which incurs a penalty and that which does not, is called Gemara (Talmud). **Rashi Bava Metzia 33a**

D.

וחייב לשלש את זמן למידתו, שליש בתורה שבכתב, ושליש בתורה שבעל פה, ושליש יבין וישכיל אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מדבר וידמה דבר לדבר ויבין במדות שהתורה נדרשת בהן עד שידע היאך הוא עיקר המדות והיאך יוציא האסור והמוותר וכיוצא בהן מדברים שלמד מפי השמועה, וענין זה הוא הנקרא גמרא. רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק א הלכה יא

A man is required to divide the time of his learning: One third [of his time devoted to] the written Torah (**Scripture**), one third to the Oral Torah (**Mishna**), and one third [of his time] he should [devote to attempt to] understand and discern [or trace] the logical conclusion of a [legal] matter from its beginning, derive rules or principles from other [rules or principles], compare things to others, understand the rules by which the Torah is elucidated until he knows the essence of the rules, and the derivation of those things which are forbidden or permitted etc. which are all part of the Oral Tradition. This is what is called: **Gemara**. **Rambam Hilchos Talmud Torah 1:11**

E.

אמר רבי ינאי כל דבר ודבר שהקב"ה אמר למשה אמר ליה מ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור א"ל רבש"ע מתי נעמוד על הברור של הלכה אמר ליה אחרי רבים להטות רבו המטהרים טהור רבו המטמאים טמא. ילקוט שמעוני תהלים יב:ז ס' תרנ"ח

Rabbi Yanai said: Everything that the Holy One, blessed be He, said to Moshe, was said with forty nine reasons in support of its being ritually pure and forty nine reasons to support its being impure. He (Moshe) said to Him, "Master of the Universe, when will we achieve clarity of the Halacha?" He replied to him, "After the majority to decide (Exodus 23:2) If the majority rules that it is pure, then it is deemed pure. If the majority rules that it is impure, then it is deemed impure." **Midrash Yalkut Shimoni 658 (Tehilim 12:7)**

F.

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן: תלמיד היה לו לרבי מאיר וסומכוס שמו, שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה טעמי טומאה, ועל כל דבר ודבר של טהרה ארבעים ושמונה טעמי טהרה. תנא: תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים. עירובין יג:

R. Abbahu stated in the name of R. Yochanan: R. Meir had a disciple of the name of Sumchus who, for every rule concerning ritual uncleanness, supplied forty-eight reasons in support of its uncleanness, and for every rule concerning ritual cleanness, forty-eight reasons in support of its cleanness. One taught: There was an assiduous student at Jamnia (Yavneh) who by a hundred and fifty reasons proved that a [dead] creeping thing was clean. **Eiruvin 13b**

G.

אמר רבי יוסי בר' חנינא: לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו, שנאמר: (שמות לד) כתב לך פסל לך, מה פסולתך שלך אף כתבך שלך, משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל, ועליו הכתוב אומר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך וגו'. . . אלא פילפולא בעלמא. נדרים לח.

R. Yosi bar R. Chanina said: The Torah was given only to Moshe and his seed, for it is written: Write thee these words [and] Hew thee: just as the chips are thine so is the writing thine. But Moshe in his generosity gave it to Israel, and concerning him it is said, He that hath a bountiful eye shall be blessed, etc. . . [The Talmud finally concludes that he meant to say that] only the *dialectics* [were given to Moshe alone]. **Nedarim 38a**

H.

במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו. תמורה טז.

It has been taught: A thousand and seven hundred [laws of the Oral Torah which could be reconstructed by means of] kal vahomer and gezerah shavah and specifications of the Scribes were forgotten during the period of mourning for Moshe. Said R. Abbuha: Nevertheless Osniel the son of Kenaz restored [these forgotten teachings] as a result of his *dialectics*. **Temurah 16a**

I.

תניא, אמר רבי יוסי: מתחילה לא היו מרבין מחלוקת בישראל, אלא בית דין של שבעים ואחד יושבין בלשכת הגזית, ושני בתי דינין של עשרים ושלשה, אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה, ושאר בתי דינין של עשרים ושלשה יושבין בכל עיירות ישראל. הוצרך הדבר לשאול - שואלין מבית דין שבעירן, אם שמעו - אמרו להן, ואם לאו - באין לזה שסמוך לעירן. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח הר הבית. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח העזרה. ואומר: כך דרשתי וכך דרשו חבירי, כך למדתי וכך למדו חבירי. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - אלו ואלו באין ללשכת הגזית, ששם יושבין מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערבים. ובשבתות ובימים טובים יושבין בחיל. נשאלה שאלה בפניהם, אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - עומדין למנין. רבו המטמאים - טמאו, רבו המטהרין - טהרו. משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן - רבו מחלוקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות. סנהדרין פח:

It has been taught; R. Yosei said; Originally there were not many disputes in Israel, but one Beth din of seventy-one members sat in the Hall of Hewn Stones, and two courts of twenty-three sat, one at the entrance of the Temple Mount and one at the door of the [Temple] Court, and other courts of twenty-three sat in all Jewish cities. If a matter of inquiry arose, the local Beth din was consulted. If they had a tradition [thereon] they stated it; if not, they went to the nearest Beth din. If they had a tradition thereon, they stated it, if not, they went to the Beth din situated at the entrance to the Temple Mount; if they had a tradition, they stated it; if not, they went to the one situated at the entrance of the Court, and he [who differed from his colleagues] declared, 'Thus have I expounded, and thus have my colleagues expounded; thus have I taught, and thus have they taught.' If they had a tradition thereon, they stated it, and if not, they all proceeded to the Hall of Hewn Stones, where they [i.e., the Great Sanhedrin] sat from the morning *tamid* until the evening *tamid*; on Sabbaths and festivals they sat within the *chel*. The question was then put before them: if they had a tradition thereon, they stated it; if not, they took a vote: if the majority voted 'unclean' they declared it so; if 'clean' they ruled even so. But when the disciples of Shammai and Hillel, who [i. e. the disciples] had insufficiently studied, increased [in number], disputes multiplied in Israel, and the Torah became as two Torahs. **Sanhedrin 88b**

J.

אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה, תלמוד, הלכות ואגדות, דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים, קלים וחמורים וגזרות שוות, תקופות וגימטריאות, שיחת מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים, משלות כובסין, משלות שועלים, דבר גדול ודבר קטן. דבר גדול - מעשה מרכבה, דבר קטן - היות דאביי ורבא. סוכה כח.

They said of R. Yochanan b. Zakkai that he did not leave [unstudied] Scripture, Mishnah, Gemara, Halachah, Aggadah, details of the Torah, details of the Scribes, inferences a minori ad majus, analogies, calendrical computations gematrias, the speech of the Ministering Angels, the speech of spirits, and the speech of palm-trees, fullers' parables and fox fables, great matters or small matters; 'Great matters' mean the Ma'aseh merkabah, 'small matters' the discussions of Abaye and Raba. **Sukkah 28a**

K.

תנו רבנן: איזהו עם הארץ? כל שאינו קורא קריאת שמע ערבית ושחרית, דברי רבי אליעזר, רבי יהושע אומר: כל שאינו מניח תפילין, בן עזאי אומר: כל שאין לו ציצית בבגדו, רבי נתן אומר: כל שאין מזוזה על פתחו, רבי נתן בר יוסף אומר: כל שיש לו בנים ואינו מגדלם לתלמוד תורה, אחרים אומרים: אפילו קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ. אמר רב הונא: הלכה כאחרים. רמי בר חמא לא אומין עליה דרב מנשיא בר תחליפא דתני ספרא וספרי והלכתא. ברכות מז:

Our Rabbis taught: Who is an 'am ha-aretz Anyone who does not recite the Shema' evening and morning. This is the view of R. Eliezer. R. Yehoshua says: Anyone who does not put on tefillin. Ben 'Azzai says: Anyone who has not a fringe on his garment. R. Nasan says: Anyone who has not a mezuzah on his door. R. Nasan b. Yoseph says: Anyone who has sons and does not bring them up to the study of the Torah. Others say: **Even if one has learnt Scripture and Mishnah, if he has not ministered to the disciples of the wise (i. e. studied Talmud), he is an 'am ha-aretz'. R. Huna said: The halachah is as laid down by 'Others'.** Rami b. Chama refused to count to zimmun R. Menashiah b. Tachalifa who could repeat Sifra, Sifre, and halachah. **Berachos 47b**

L.

אתמר: קרא ושנה ולא שימש ת"ח - ר' אלעזר אומר: הרי זה עם הארץ, ר' שמואל בר נחמני אמר: הרי זה בור, ר' ינאי אומר: ה"ז כותי, רב אחא בר יעקב אומר: הרי זה מגוש. אמר רב נחמן בר יצחק: מסתברא כרב אחא בר יעקב, דאמרי אינשי: רטין מגושא ולא ידע מאי אמר, תני תנא ולא ידע מאי אמר. סוטה כב.

It has been taught: If one has learnt Scripture and Mishnah but did not attend upon Rabbinical scholars, R. Eleazar says he is an 'Am ha-aretz' R. Shmuel b. Nachmani says he is a boor; R. Yannai says he is a Samaritan; R. Acha b. Yaacov says he is a magician. R. Nachman b. Yitzchok said: The definition of R. Aba b. Yaacov appears the most probable; because there is a popular saying: The magician mumbles and knows not what he says; the tanna (the expert of Mishnah and Braiisos) recites and knows not what he says. **Sotah 22a**

II. The Oral Torah

A.

מי אפשר למישלחא? והא אמר רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא א"ר יוחנן: כותבי הלכות כשורף התורה, והלמד מהן - אינו נוטל שכר. דרש ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דר"ל: כתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כתוב לך את הדברים האלה, וכתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כי על פי הדברים האלה, לומר לך דברים שעל פה - אי אתה רשאי לאומרן בכתב, ושכתב - אי אתה רשאי לאומרן על פה. ותנא דבי רבי ישמעאל: כתוב לך את הדברים האלה - אלה אתה כותב, אבל אין אתה כותב הלכות אמרי: דלמא מילתא חדתא שאני דהא רבי יוחנן ור"ל מעייני בסיפרא דאגדתא בשבתא, ודרשי הכי: (תהלים קי"ט) עת לעשות לד' הפרו תורתך, אמרי: מוטב תיעקר תורה, ואל תשתכח תורה מישראל. תמורה יד:

Could he (Rav Dimi) have written the letter (to Rav Yosef)? Did not R. Abba the son of R. Chiya b. Abba report in the name of R. Yochanan: Those who write the traditional teachings [are punished] like those who burn the Torah, and he who learns from them [the writings] receives no reward. And R. Yehudah b. Nahman the Meturgeman of Resh Lakish gave the following [as exposition]: The verse says: Write thou these words and then says: For after the tenor of these words, thus teaching you that **matters received as oral traditions you are not permitted to recite from writing and that written things [Biblical passages] you are not permitted to recite from memory.** And the Tanna of the School of R. Yishmael taught: Scripture says, 'Write thou these words', implying that 'these' words you may write but you may not write traditional laws! — The answer was given: Perhaps the case is different in regard to a new interpretation. For R. Yochanan and Resh Lakish used to peruse the book of Aggadah on Sabbaths and explained [their attitude] in this manner: [Scripture says:] It is time for the Lord to work, they have made void thy law, explaining this as follows: It is better that one letter of the Torah should be uprooted than that the whole Torah should be forgotten. **Temurah 14b**

B.

אמר רב: מצאתי מגלת סתרים בי רבי חייה וכתוב בה. . . שבת ו:

Rav said, I found a secret scroll of the school of R. Hiyya wherein it is written. . . .

Shabbos 6b

III. The Last Generation of the Tannaim

A.

א"ר חנן א"ר יעקב בר אידי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא: ר"ג ובית דינו נמנו על שחיטת כותי ואסרוה. חולין ה:

R. Chanan reported in the name of R. Yacov b. Idi, who reported in the name of R. Yehoshua b. Levi, who reported in the name of Bar Kappara, as follows: R. Gamliel and his Court took a vote concerning the slaughtering by a Cuthean, and declared it invalid.

Chullin 5b

B.

וכמה מרובין? אמר רב יהודה אמר רב: כדי שיזונו מהן אלו ואלו שנים עשר חדש. כי אמריתא קמיה דשמואל, אמר: זו דברי רבן גמליאל בר רבי. בבא בתרא קלט:

What is considered a large estate? — Rav Yehudah said in the name of Rav: Out of which both may be maintained for twelve months. When I recited this before Shmuel, he said, ‘This is the view of **R. Gamaliel b. Rabbi**, but the Sages say that [the estate must be large enough] to provide for the maintenance of both until they reach their majority’
Bava Basra 139b

C.

דריש רבי שמלאי בנציבין: שמן - ר' יהודה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו. עבודה זרה לו.

R. Simlai expounded in Nisibis: As regards oil, **R. Yehudah and his Court** took a vote and declared it permitted. **Avodah Zarah 36a**

D.

א"ל: אנא שראי אחריתי. מאי היא? דתנן: זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש, ומת בתוך שנים עשר חודש - אינו גט, ותני עלה: ורבותינו התירוה לינשא, ואמרין: מאן רבותינו? אמר רב יהודה אמר שמואל: בית דינא דשרו משחא, סברי לה כר' יוסי, דאמר: זמנו של שטר מוכיח עליו. וא"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא: ר' יהודה הנשיא הורה, ולא הודו לו כל שעתו, ואמרי לה: כל סייעתו. עבודה זרה לו.

He replied (Rabbi Yehudah Nesi'ah to R. Simlai), ‘I have already permitted a second [besides the permission of oil]’ What is it? — As we have learnt: [If a husband said to his wife before a journey,] ‘This is your bill of divorce should I not return within twelve months’, and he died within the twelve months, the divorce is invalid. In this connection it was taught: And **our Masters** permitted her to remarry; and we ask, who is intended by ‘**our Masters**’? — Rav Yehudah replied in the name of Shmuel: The Court which permitted [heathens’] oil; for they held the same view as R. Yosei who said: The date of the document is proof of this. R. Abba, son of R. Hiyya b. Abba said: R. Judah the Prince gave this decision, but [the Rabbis] did not agree with him all his lifetime [sha'ato]. Another version is: All his colleagues [saya'to] [did not agree with him]. **Avodah Zarah 37a**

E.

רב ושמואל דאמרי תרוייהו: בין שנפלו לה נכסים עד שלא נתארסה, בין שנפלו לה נכסים משנתארסה וניסת - הבעל מוציא מיד הלקוחות. כמאן? דלא כרבי יהודה ולא כר' חנינא בן עקביא אינהו דאמרי כרבותינו. כתובות עח:

Both Rav and Shmuel stated: Whether a woman came into the possession of property before she was betrothed or whether she came into possession after she was betrothed her husband may, [if she sold it] after she married, take it away from the buyers. In agreement with whose view [is this ruling], which is neither in agreement with that of R. Yehudah nor with that of R. Chanina b. Akabia? — They adopted the ruling of **our Masters**. **Kesubos 78b**

F.

ת"ר, סנדל דומה לדג של ים, מתחלתו ולד הוא אלא שנרצף. רשב"ג אומר: סנדל דומה ללשון של שור הגדול. משום רבותינו העידו: סנדל צריך צורת פנים. א"ר יהודה אמר שמואל: הלכה - סנדל צריך צורת פנים. נדה כה:

Our Rabbis taught: A *sandal* is like a sea-fish [of the same name]. At first it is a normal foetus but later it is crushed. R. Shimon b. Gamliel said: A *sandal* resembles the tongue of a big ox. In the name of **our Masters** it was testified: A *sandal* must have the facial features. Rav Yehudah citing Shmuel stated: The halachah is that a *sandal* must have the facial features. **Nidah 25b**

G.

רב ושמואל דאמרי תרוייהו: הלכה - בועל בעילת מצוה ופורש. מתיב רב חסדא: מעשה ונתן לה רבי ד' לילות מתוך י"ב חדש א"ל רבא: הדורי אפירכא למה לי? אותיב ממתני' הוא סבר - מעשה רב. מ"מ לרב ושמואל קשיא. אינהו דעבדו - כרבותינו, דתניא רבותינו חזרו ונמנו: בועל בעילת מצוה ופורש. נדה סה:

Both Rav and Shmuel laid down: The halachah is that one performs the obligatory marital act and withdraws forthwith. R. Chisda raised an objection: It once happened that Rabbi allowed a woman intercourse on four nights in twelve months! — Said Rava to him: What need have you for repeating the same objection? Rather raise one from our Mishnah? — But he was of the opinion that a practical decision is weightier. At all events, does not a difficulty arise against Rav and Shmuel? They acted in agreement with **our Masters**; for it was taught: **Our Masters decided by a second count of votes** that one only performs the obligatory marital act and withdraws forthwith. **Nidah 65b**

H.

א"ר ינאי, בחבורה נמנו וגמרו: אין קדושין תופסין ביבמה. אמר ליה רבי יוחנן: רבי, לא משנתנו היא זו? דתנן . . . א"ל: אי לאו דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגניתא תותיה. יבמות צב:

R. Yannai said: A vote was taken by the group of Sages and it was decided that betrothal with a sister-in-law has no validity. Said R. Yochanan to him: O Master, is not this [law contained in] a Mishnah? For we have learnt . . . The other replied: Had I not lifted up the sherd, would you have found the pearl beneath it? **Yevamos 92b**

I.

אמר ליה ר' יוחנן: לא כך היה מעשה באושעיא ברבי, שהתירם עם שמנים וחמשה זקנים? אמר להם: לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד עדותו עדות, ולא הודו לו חכמים. יבמות קכא.

Said R. Yochanan to him: Did it not happen with Oshaia Berabbi, that he opposed **eighty-five elders** saying to them that, 'This was taught only in the case where it was his intention to enable [the woman] to be permitted but if his intention was merely to give evidence his testimony is valid', but the Sages did not agree with him! **Yevamos 121a**

J.

רב תנא הוא ופליג. כתובות ח.

Rav is a Tanna and differs! Kesubos 8a

IV. The Era of the Amoraim

A.

כי הוּוּ מיפטרי רבנן מבי רב - הוּוּ פיישי אלפא ומאתן רבנן, מבי רב הונא - הוּוּ פיישי תמני מאה רבנן. רב הונא הוּוּ דריש בתליסר אמוראי. כי הוּוּ קיימי רבנן ממתכתא דרב הונא ונפצי גלימיהו, הוּוּ סליק אבקא וכסי ליה ליומא, ואמרי במערבא: קמו ליה ממתכתא דרב הונא בבלאה. כתובות קו.

When the [main body of] Rabbis departed from the school of Rav there still remained behind one thousand and two hundred Rabbis; [when they departed] from the school of R. Huna there remained behind eight hundred Rabbis. R. Huna when delivering his discourses [was assisted] by thirteen interpreters. When the Rabbis stood up after R. Huna's discourses and shook out their garments the dust rose [so high] that it obscured the [light of] day, and people in Palestine said, 'They have risen after the discourses of R. Huna the Babylonian' **Kesubos 106a**

B.

תני תנא קמיה דרב: המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, ומשתיק ליה רב. מאי טעמא משתיק ליה? אילימא משום דסבירא ליה כרבי יהודה, ותנא תני כרבי מאיר, משום דסבירא ליה כרבי יהודה, מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה? ועוד, מי סבר לה כרבי יהודה? והאמר רב חנן בר אמי: כי מורי להו רב לתלמידיה - מורי להו כרבי מאיר, וכי דריש בפירקא - דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ וכי תימא: תנא בפירקיה תנא קמיה, אטו כולי עלמא לתנא צייתי? לאמורא צייתי. חולין טו.

A Tanna recited before Rav : If a man cooked food on the Sabbath inadvertently, even he himself may eat of it, but if deliberately he may not eat of it. Rav thereupon bade him to keep silent. Now why did Rav silence him? Was it because Rav accepts the view of R. Yehudah and the Tanna was reciting the teaching in accordance with R. Meir's view? [Is he then justified,] because he himself accepts R. Yehudah's view, in bidding one who recites according to R. Meir's view to keep silent? Moreover, is it true to say that Rav accepts R. Yehudah's view? Has not R. Chanan b. Ammi reported that whenever Rav laid down the rule to his disciples he would rule according to R. Meir's view, but whenever he lectured at the public session he would expound the law according to R. Yehudah's view because of the ignorant masses present? **And if you will say that this Tanna was reciting the teaching in the presence of Rav at the public Session? — Would then the public pay attention to the Tanna? They would pay attention to the Amora!** Chullin 15a

C.

ואמר מותרין הם. מותרין למאי? רב אמר: מותרין לקבל, ולוי אמר: מותרין באכילה. אמר רב: לעולם אל ימנע אדם עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת. דאנא ולוי הוינן קמיה דרבי כי אמרה להא שמעתא. באורתא אמר: מותרין באכילה, בצפרא אמר: מותרין לקבל. אנא דהואי כי מדרשא - הדרי כי, לוי דלא הוה כי מדרשא - לא הדר ביה. ביצה כד:

For what purpose are they permitted? — Rav says: They are permitted to be received, and Levi says: They are permitted to be eaten. Said Rav: A man should never absent himself from the Academy even for a single hour, for I and Levi were both present when Rabbi taught this lesson. In the evening he said: They are permitted to be eaten; but on the [following] morning he said: They are permitted to be received. I who was present in the Academy retracted, [but] Levi who was not present in the Academy did not retract.

Beitza 24b

D.

מאי כדי שחיטה? אמר רב: כדי שחיטת בהמה אחרת. אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב: כדי שחיטת בהמה לבהמה ועוף לעוף, או דלמא אף בהמה לעוף? אמר להו: לא הוה כדיחנא ביה בחביבי דאישייליה. חולין לב.

What is meant by "The length of time required for slaughtering"? — It means, said Rav, the length of time required for slaughtering another animal. R. Kahana and R. Assi asked Rav: Is the test in the case of a beast to be the length of time required for slaughtering another beast, and in the case of a bird the length of time required for slaughtering another bird; or is the test always the length of time required for slaughtering a beast even in the case of a bird? — Rav answered: 'I was not on such intimate terms with my uncle as to ask him this'. **Chullin 32a**

E.

מאי יתר מיכין? תנא דבי ר' ישמעאל. גיטין כד:

What is the point of the word "Moreover"? *The school of R. Yishmael taught* etc. **Gittin 24b**

F.

והנשים בכלל הנזק. מנהני מילי? אמר רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי ר' ישמעאל, אמר קרא: (במדבר ה') איש או אשה כי יעשו מכל חטאת, השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה. בבא קמא טו.

"Women are also subject to the law of torts." Whence is derived this ruling? — Rav Yehudah said on behalf of Rav, and so was it also taught at the *school of R. Yishmael*: Scripture states: When a man or woman shall commit any sin. Scripture has thus made woman and man equal regarding all the penalties of the Law. **Bava Kama 15a**

V. Problems and Analysis

A.

שלשה מטבעות זה על גב זה. אמר רבי יצחק מגדלאה: והוא שעשויין כמגדלין . . . בעי רבי ירמיה: כשיר מהו, כשורה מהו, כחצובה מהו, כסולם מהו. בבא מציעא כה.

[If you find] **three coins on top of each other** [you are required to announce the find]. R. Yitzchak said: provided that they lie pyramid-wise. . . R. Jeremiah propounded: What if they were disposed in a circle, in a row, triangularly. or ladderwise? **Bava Metzia 25a**

B.

נקטם ראשו. תני עולא בר חיננא: נקטם ראשו ועלתה בו תמרה - כשר. בעי רבי ירמיה: נקטם ראשו מערב יום טוב ועלתה בו תמרה ביום טוב, מהו? סוכה כה.

If its tip was broken off [the myrtle is not valid for use on Sukkos]. ‘Ulla bar Hinena taught, If its tip was broken off, and a berry grew on it, it *is* valid. R. Jeremiah asked, If the tip was broken off before the Festival, and the berry grew on it on the Festival, what [is the law]? Do we apply the law of disability [which applies to the sacrifices] to [all] commandments or not? **Sukkah 33a**

C.

בעי רבא: כרכו בסיב, מהו? בטליתו מהו? בשליתו מהו? בשליתו אורחיה הוא אלא: בשליא אחרת, מהו? כרכתו ואחזתו והוציאתו מהו? היכי דמי, אי דנפק דרך רישיה - פטרתיה אלא, דנפק דרך מרגלותיו. בלעתהו חולדה והוציאתו, מהו? הוציאתו, הא אפיקתיה אלא: בלעתו, והוציאתו, והכניסתו והקיאתו ויצא מאליו, מהו? הדביק שני רחמים, ויצא מזה ונכנס לזה, מהו? דידיה פטר, דלאו דידיה לא פטר, או דלמא דלאו דידיה נמי פטר? תיקו. חולין ע.

Rava raised these questions: What is the law if one wrapped it up in bast, or in a garment, or in its afterbirth? [You ask] ‘In its afterbirth’? But that is the normal condition! — Render, In the afterbirth of another animal. What if she wrapped it up and got hold of it and brought it out? But what are the circumstances? If [you say] it came out with the head first, then it has thereby ‘opened the womb’. Rather it must be that it came out with the legs first. What if a weasel [inserted its head into the womb and] took the foetus into its mouth and thus extracted it? [You ask] ‘And thus extracted it’? Then it has brought it forth! Render thus: What if the weasel took the foetus into its mouth, extracted it thus, inserted its head again into the womb and spewed it out therein, and then the foetus came forth of its own? What is the law if one joined two wombs [of two animals] to each other and the foetus issued from the one womb and entered the other? Shall we say that it exempts only its own [dam from the law of the firstling] but it does not exempt another [animal] or perhaps it exempts also another animal? These questions remain undecided. **Chullin 70a**

VI. Babylon and Israel - The Merging of the Yeshivas

A.

ההוא תורא דהוה לבני רב עוקבא, דאתחיל ביה שחיטה בתורבין הוושט וגמר בוושט, אמר רבא: רמינא עליה חומרי דרב וחומרי דשמואל וטריפנא ליה. . . . איגלגל מילתא מטאי לקמיה דר' אבא, אמר להו: תורא בין לרב בין לשמואל שרי, זילו אמרו ליה לבריה דרב יוסף בר חמא דלשלים דמי תורא למריה. חולין מג:

An ox belonging to the family of R. 'Ukba was slaughtered, the slaughtering having been commenced at the pharynx and completed in the gullet proper. Said Rava, 'I will impose the restriction implied in Rav's view as well as the restriction implied in Samuel's view and will declare it trefah' Meanwhile the case was circulated till at last it was laid before R. Abba. He said to his disciples, 'The ox should have been permitted — whether one accepted the view of Rav or of Samuel. Go, tell the son of Yoseph b. Hama to pay the owner the value of the ox'. **Chullin 43b**

B.

מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חוזאי. אמר ליה: פלוג לי - אמר ליה: לא ידענא לך. אתא לקמיה דרב חסדא. אמר ליה: שפיר קאמר לך, שנאמר (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובה בחתימת זקן. - אמר ליה: זיל אייתי סהדי דאחיה את. . . . איגלגל מילתא ומטא לקמיה דרבי אמי. אמר להו. בבא מציעא לט:,מ.

There came a brother to Mari b. Isak from Be Hozai, saying to him, 'Divide [my father's estates] with me.' 'I do not know you,' he replied. So they went before R. Chisda. Said he to him, 'He [Mari] speaks truly to you, for it is written, And Yoseph knew his brethren, but they knew him not, which teaches that he had gone forth without the stamp of a beard and came [before them] with one. Go then,' he continued, 'and produce witnesses that you are his brother.' Now, the matter travelled about until it reached R. Ammi. Said he to them [his disciples]. **Bava Metzia 39b-40a**

C.

ובתר דריהון [של רב ושמואל]. . . . ורבנן אחריני דהוו סלקין ונחתין כגון עולא ורב חיאי בר אבא ורב שמואל בר נחמני ורבנן דהתם דסלקי מהכא ר' אמי ור' אסי ובתר הכי רבה ורב יוסף בבבל ורבנן דהוו סלקין ונחתין כגון ר' אבא דהוא יתר הראשונים ור' יצחק נפחא. . . . ובתר הכי אביי ורבא. ונפיש שמדא בא"י ואמעייטא הוראה תמן טובא ונחית מן דהוה תמן מן בבלי כגון רבין ורב דימי וכלהו נחותי דנחתי להכא. אגרת דרב שרירא גאון 61

And after the generation of Rav and Shmuel . . . **there were other Rabbis that would go up [to Eretz Yisrael] and come down [back to Bavel]** for instance Ulla, Rav Chiya bar Abba, Rav Shmuel bar Nachmainu, and the Rabbis who [permanently] went up from here like R. Ammi and R. Assi. Afterwards, [in the next generation, the leading scholars were] Rabbah and Rav Yosef and **the Rabbis that would go up [to Eretz Yisrael] and come down [back to Bavel]** like R. Abba who was one of the early scholars and Rabbi Yitzchok Nafcha, Afterwards, [in the next generation, the leading scholars were] Abbaye and Rava. There was extreme persecution in Eretz Yisrael and Talmudic study diminished and **the Babyonians that were there like Ravin and Rav Dimi and all the other "nechusei"** that came down to Babylon. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 61**

VII. The Standardization of the Talmud

A.

והכי הוה בעידנא דרבנן קמאי כדמפרשנא אנחנא השתא פירושי דילן כל חד וחד מן רבוותא כדחזי ומגמר לכל חד וחד מתלמידי' לפום מאי דצריך ולפום מה דיכיל מנהון איכא דאמרי להו ראשי דברים ועיקרין ושארה מבין מדעתו ומנהון איכא דצריכי למפשט וארווחי להון ולדמויי להון דומויי. אגרת דרב שרירא גאון 58

The following was the situation at the time of the early Rabbis, as we have already explained: Each one of the Rabbis would teach his students [the Talmud] as he saw fit according to their needs and ability. There were those Rabbis who would only teach [his students] the essentials in an outline form [and leave the rest to] their own understanding. There were other students amongst them that the Rabbi would teach in a more detailed form explaining [to them] all the ramifications [inherent in the outline]. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 58**

B.

ואתא דרא אחרינא ואמעית לבא והנך מילי דהוו פשטין להון לראשונים ופרשי להון לתלמידיהו והוו כגון הנך פירושי דלא צריכי כולי עלמא למגרסינהו ולמקבענהו בגמרא הוה השתא בההוא דרא ספיקי וצריכין למקבעינהו בגמרא ובגרסא ואמריין להו יתהון במתיבתא וקבעין להו בגמרא. אגרת דרב שרירא גאון 62-63

Another generation came whose understanding was more limited [than that of its predecessors] and those things that were obvious to the previous generations who explained it to their disciples [was not obvious to the current generation]. There were certain explanations that were [previously] not deemed necessary to be included as part of the oral text and to be set in the "gemara" but for this new generation it was considered essential to be included as part of the oral text and "gemara" in order to avoid doubt. They were said in the Mesivta and set into the "gemara". **The Letter of Rav Sherira Gaon pp. 62-63**

C.

יתיב רבי חייא בר אבא ורבי אסי ורבא בר נתן, ויתיב רב נחמן גבייהו, ויתיב וקאמרי: האי אילן דקאי היכא? אילימא דקאי ברשות היחיד. . . אמר להו רב נחמן: ישר, וכן אמר שמואל אמרו ליה: פתירתו בה כולי האי? - אינהו נמי הכי קא פתרי בה אלא הכי אמרו ליה: קבעיתו ליה בגמרא? - אמר להו: אין. עירובין לב:

R. Chiya b. Abba and R. Assi and Rava b. Nathan sat at their studies while R. Nahman was sitting beside them, and in the course of their session they discussed the following. Where could that tree have been standing? If it be suggested that it stood in a private domain. . . . 'Well spoken!' said R. Nachman to them, 'and so also did Shmuel say'. 'Do you explain with it', they said to him, 'so much?' But did not they themselves explain [their difficulty] thereby? — In fact it was this that they said to him: 'Did you embody it in the Gemara?' 'Yes', he answered them. **Eirubin 32b**

D.

באילן מיליא איתוסיף תלמודא דרא דבתר דרא (הוה מתמרא) דכל דרא ודרא קבעין ביה בתלמודא מילי מן ספיקי דמתחדשן להו ומעשים ובעיי דמתבעו להו. אגרת דרב שרירא גאון 66

In this manner the Talmud was expanded generation after generation. Every single generation would set into the Talmud the matters that were now in doubt and the incidents and problems that they would have. **The Letter of Rav Sherira Gaon p. 66**

E.

אמר ליה: אנא לא חכימאה אנא, ולא חוזהא אנא, ולא יחידאה אנא, אלא גמרנא וסדרנא אנא, וכן מורין בבי מדרשא כוותי. פסחים קה:

Said he to him (**Rav Nachman bar Yitzchok**) to Ravina, 'I am neither a self-pretended scholar nor a visionary [i.e., story-teller] nor unique [in this ruling], **but I am a teacher and systematizer of traditions** , and they rule thus in the Beth Hamedrash as I do. **Pesachim 105b**

VIII. The "Stam" Gemara

A.

רישא דליכא כהן, סיפא דאיכא כהן? אין, רישא דליכא כהן, סיפא דאיכא כהן. אמר רב פפא, ש"מ: דחקינן ומוקמינן מתני' בתרי טעמי ולא מוקמינן בתרי תנאי. מנחות נה.

Must we then say that in the case of the first clause there is no priest present whilst in the case of the second clause there is a priest present? — Yes. In the case of the first clause there is no priest present but in the case of the second clause there is a priest present.

Said R. Papa, You may infer from this that we endeavour to interpret [two clauses of] a passage by suggesting two sets of facts rather than suggest that they represent the views of two Tannaim. **Menachos 55a**

B.

הגוזל שדה מחבירו ונטלוה מסיקין, אם מכת מדינה היא - אומר לו הרי שלך לפניך, אם מחמת הגזלן - חייב להעמיד לו שדה אחר. . . אם מחמת הגזלן - חייב. היכי דמי? אילמא דאנסוה לארעא דידיה ולא אנסוה כולי ארעתא, הא מרישא שמעת מינה: אם מכת מדינה היא כו', אי לא - לא צריכא, דאחוי אחוויי. ההוא גברא דאחוי אכריא דחטי דבי ריש גלותא, אתא לקמיה דרב נחמן, חייביה רב נחמן לשלומי. יתיב רב יוסף אחוריה דרב הונא בר חייא, ויתיב רב הונא בר חייא קמיה דרב נחמן, א"ל רב הונא בר חייא לרב נחמן: דינא או קנסא? א"ל: מתניתין היא, דתנן: אם מחמת הגזלן - חייב להעמיד לו שדה, ואוקימנא דאחוי אחוויי. ב"ק קטז:

MISHNAH. If a man robbed another of a field and banditti [massikin] confiscated it, if this blow befell the whole province he may say to him, "Here is yours before you." But if it was caused through the robber himself he would have to provide him with another field.

GEMARA. How are we to understand this? If only this field was confiscated, while all the other fields were not confiscated, could this not be derived from the earlier clause which says: **If this blow befell the whole province he may say to him, "Here is yours before you,"** , which implies that if this was not so, the ruling would be otherwise? — No; it is necessary to state the law where he [did not actually misappropriate the field but merely] pointed it out [to the banditti to confiscate it]. . . . A certain person showed [to robbers] a heap of wheat that belonged to the house of the Exilarch. He was brought before R. Nahman and ordered by R. Nahman to pay. R. Yoseph happened to be sitting at the back of R. Huna b. Chiya, who was sitting in front of R. Nahman. R. Huna b. Chiya said to R. Nahman: Is this a judgment or a fine? — He replied: This is the ruling in our Mishnah, as we have learnt: **But it was caused through the robber himself he would have to provide him with another field,** *which we interpreted to refer to a case where he showed the field to bandits.* **Bava Kama 116b**

C.

מתני'. זה אומר כתב ידי וזה כתב ידו של חברי . . . גמ'. כשתימצי לומר, לדברי רבי על כתב ידן הם מעידים, לדברי חכמים על מנה שבשטר הם מעידים. פשיטא מהו דתימא . . . קמ"ל, דרבי מיפשט פשיטא ליה בין לקולא בין לחומרא. כתובות כ:כא.

MISHNAH. **If one witness says, "This is my handwriting and that is the handwriting of my fellow . . .** GEMARA. As you delve deeply into the subject you will find [that] **according to the view of Rabbi they give evidence with regard to their handwriting. According to the Sages they give evidence with regard to the maneh (monetary agreement) in the deed.** This is self-evident! — You might have said that . . . Therefore, he teaches that it is clear to Rabbi, whether the result is lenient or strict. **Kesubos 20b,21a**

אמר ר' זעירא תני כתובות דבי רב דברי רבי על השטר (הן מעידין) ודברי חכמים כמעיד על המלוה. ירושלמי כתובות ב:ד

Rabbi Zeira taught [the version of] Kesubos that was studied in the Yeshiva: According to the view of Rabbi they give evidence with regard to their handwriting. *According to the Sages they give evidence with regard to the monetary agreement.* **Yerushalmi Kesubos 2:4**

D.

אמר רבה: אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי . . . בסורא אמרי להא שמעתא בהאי לישנא. בנהרדעא מתנו. סוכה יז:

Rabbah stated, I found the Rabbis of the Yeshivah sitting and saying, . . . In Sura they taught this decision in the above words; in Nehardea they taught [as follows]: **Sukkah 17b**

IX. Rav Ashi and the Sealing of the Talmud

A.

רב אשי ורבינא סוף הוראה. וסימנך: (תהלים ע"ג) עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריהם. בבא מציעא פו.

R. Ashi and Ravina conclude [authentic] teaching [or Talmud] , and a sign thereof is the verse, 'Until I went to the sanctuary of G-d; then understood I ("avina") their end.' Bava Metzia 86a

B.

פשיטא, נתן לה גיטה, ואמר לה לאשתו הרי את בת חורין לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפחתו הרי את מותרת לכל אדם - לא אמר ולא כלום אמר לה לאשתו הרי את לעצמך, מהו? מי אמרינן למלאכה קאמר לה, או דילמא לגמרי קאמר לה? א"ל רבינא לרב אשי, ת"ש: דתניא. . . קדושין ו

Now it is obvious, if he gives a divorce to his wife and says to her, 'Behold, thou art a free woman,' his words are null. If he says to his female slave, 'Thou art permitted to all men,' his words are [likewise] null. [But] what if he says to his wife, 'Behold, thou art for thyself,' do we say, he meant it in respect of labor; or perhaps he meant it absolutely?

Said Ravina to R. Ashi: Come and hear: For we learnt . . . Kiddushin 6a-b

C.

רב פפא משמיה דרבא אמר: ביו"ט שרי, בשבת אסור. א"ל רב פפי לרב פפא: מאי דעתיך? מתוך שהותרה חבורה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך, אלא מעתה, מותר לעשות מוגמר ביו"ט, דמתוך שהותרה הבערה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך אמר ליה, עליך אמר קרא: (שמות י"ב) אך אשר יאכל לכל נפש, דבר השווה לכל נפש. אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: אלא מעתה, נזדמן לו צבי ביו"ט, הואיל ואינו שווה לכל נפש, ה"נ דאסור למשחטיה אמר ליה: אנא דבר הצורך לכל נפש קאמינא, צבי צריך לכל נפש הוא. כתובות ז.

R. Papa said in the name of Rava: On a festival it is allowed, on Sabbath it is forbidden. Said R. Papi to R. Papa: What is your opinion? Since a wound has been permitted [on a festival] for a necessity, it has been permitted also when there is no necessity? If that were so, it should be permitted to put spices on coals on a festival, for since the kindling of fire has been allowed [on a festival] for a necessity, it should be allowed also when there is no necessity! Said he to him. Concerning this the Biblical verse said: Save that which every man must eat, [This means] a thing which is useful for every man. **R. Acha, the son of Rava, said to R. Ashi:** If this were so, then if a deer happened to come to the hands of a person on a festival, [shall we say that] since it is not of equal usefulness for every person, is it really so that it would be forbidden to kill it? **Said he to him: I am [in effect] saying, 'a thing that is needful for every person,' [and] a deer is needful for every person. Kesubos 7a**

D.

תנא רבי - מטמא, ורבי יוסי - מטהר. ואמר רבי זירא: כשטימא רבי - כר"מ, וכשטיהר רבי יוסי - לעצמו טיהר. דתניא, האשה שהיתה עושה צרכיה וראתה דם ר"מ אומר: אם עומדת - טמאה, אם יושבת - טהורה. רבי יוסי אומר: בין כך ובין כך טהורה. א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי: והא א"ר יוסי בר' חנינא כשטימא ר"מ לא טימא אלא משום כתם, ואילו רבי משום נדה קאמר א"ל, אן הכי קאמרינן: כי איתמר ההיא - משום נדה איתמר. נדה יד:

A Tanna taught, Rabbi declares her unclean and R. Yosei declares her clean. In connection with this R. Zera stated: When Rabbi declared her unclean he did so in agreement with the ruling of R. Meir, but when R. Yosei declared her clean he did so in accordance with his own view. For we learnt: If a woman when attending to her needs observed a discharge of blood, R. Meir ruled: If she was standing at the time she is unclean but if she was sitting she is clean. R. Yosei ruled: In either case she is regarded as clean. **Said R. Acha son of Rava to R. Ashi:** But did not R. Yosei the son of R. Hanina state that when R. Meir ruled that the woman was unclean he did so only on account of the bloodstain, whereas Rabbi regarded her as unclean by reason of menstruation? **The other replied, What we are in effect saying is this:** When that ruling was stated it was that the uncleanness was due to menstruation. **Nida 14b**

E.

הכל שוחטין לכתחלה, ושחיטתן כשרה דיעבד? אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: וכל הכל לכתחלה הוא. . . א"ל: אנא שחיטתן כשרה קשיא לי, מדקתני שחיטתן כשרה דיעבד, מכלל דהכל לכתחלה הוא, דאי דיעבד, תרתי דיעבד למה לי אמר רבה בר עולא. . . חולין ב

The expression **All may slaughter** [implies a right] in the first instance, yet the expression **And their slaughtering is valid** [implies merely a sanction] after the act! — **R. Acha the son of Rava said to R. Ashi:** Is it correct that the expression 'All may . . .' [implies a right] in the first instance? . . . He replied: **My difficulty** is the expression. **And their slaughtering is valid** . Since it states, **And their slaughtering is valid**, which is obviously a sanction after the act, **All may slaughter** must be a right in the first instance, for otherwise why is it necessary to state the sanction after the act twice? **Rabbah b. Ulla** said . . . **Chullin 2a-b**

F.

רב אשי אמר: כגון שצירף ידו למטה משלשה וקיבלו, כדרבא, דאמר רבא: ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה. רב אחא מתני הכי. רבינא מתני: לעולם דאפקיה לרה"ר, וברה"ר נמי קנה. ותרוייהו בדיוקא דהא מתני' קמיפלגי. כתובות לא:

R. Ashi said: [We speak of a case] when he lowered his hand to less than three [handbreadths] and received it. [And this is] according to Rava, for Rava said: The hand of a person is regarded as [a place of] four by four [handbreadths]. **R. Acha taught so. Ravina [however] taught: Indeed, when he carried it out into the public road, for he acquires also in the public ground. [And] they differ with regard to a deduction from this Mishnah. Kesubos 31b**

Last Generation of Tannaim

192-230

ברייתות המבארים המשנה
חכמי ארץ ישראלRabban Gamliel III
Rabbi Yehuda Nesiah
Rabbi Oshiah**First Generation of Amoraim**

230-253

חכמי בבלRav
Shmuel
Rav Cahana
Rav Assiחכמי ארץ ישראלRabbi Chanina
Rabbi Yehoshua Ben Levi
Rabbi Yochanan**Second Generation**

253-300

חכמי בבלRav Yehuda
Rav Huna
Rav Nachmanחכמי ארץ ישראלResh Lakish
Rabbi Elazar
Rabbi Ami
Rabbi Asi
Rabbi Chiya Bar Abba
Rabbi Yosi ben Chanina
Rabbi Abahu**Third Generation**

300-325

חכמי בבלRabbah
Rav Yosefחכמי ארץ ישראלRabbi Zeira
Rabbi Abba
Rabbi Yirmiah
Rabbi Yonah
Rabbi Yossi**Fourth Generation**

325-352

סידור התלמוד- נחותי

חכמי בבלAbbaye
Rava
Rav Nachman b. Yitzchokחכמי ארץ ישראלRabbi Mani
Rabbi Yossi bar Avin**Fifth Generation**

352-385

מכאן ועד סוף רבנן סבראי כל

החכמים היו מחכמי בבלRav Papa
Rav Huna b. d'R. Yehoshua
Rav Pappi
Rav Zevid
Rav Zevid M'Nehardea
Rav Kahana
Rav Chama M'Nehardea
Amaimar**Sixth Generation**

385-432

חתימת התלמוד

Ravina
Rav Ashi
Maraimar
Mar Zutra
Rav Acha bar Rava**Seventh Generation**

432-474

סוף חתימת התלמוד

סוף הוראה

Mar Bar Rav Ashi
Rav Acha MiDifti
Rabbah Tosepheah
Ravina bar Rav Huna**Rabbonan Savorai**

פירוש קרוב לפשט

First Generation

474-525

Rabbi Yossi
Rav Achai Mibai Chasim
Rav Ravai MaiRov**Second Generation**

525-558

Rav Eina
Rav Simona**Third Generation**

558-589

סדור פרקים
חתיבת התלמודRav Gaza
Rav Huna